

MYLNÁ PREDSTAVA

DUCHOVNÝ SPRIEVODCA, DUCH TIGRA A JEDNA
STRAŠIDELNÁ MATKA!

PRVÝ ZVÄZOK

OWEN JONES

MYLNÁ PREDSTAVA

Duchovný sprievodca, duch tigra a jedna strašidelná matka!

OWEN JONES

Prekladateľ:

Adriana Karvaiova

Copyright © 25.4.2021 Owen Jones

Mylná predstava

5. vydanie

napísal Owen Jones

Vydavateľstvo:

Megan Publishing Services

<https://meganthemisconception.com>

Obsah

MYLNÁ PREDSTAVA

Právo Owena Jonesa byť uvedený ako autor tohto diela sa uplatňuje v súlade s bodmi 77 a 78 Zákona o autorských právach a patentoch z roku 1988. Uplatňuje sa morálne právo autora. V tomto beletristickom...

VENOVANIE

OBSAH

1 JEDINÁ MOŽNOSŤ

2 ZVYŠOVANIE POVEDOMIA

3 MATKIN MALÝ POMOCNÍK

4 INŠPIRÁCIA

5 SUSEDIA

6 MEGANINI PRIATELIA

NEPOVOLENÉ

1 DILEMA PÁNA LEEHO

1 JEDINÁ MOŽNOSŤ

Megan bola opäť zamknutá v uhoľnej pivnici na uhlie, so slzami na krajíčku. Mala iba dvanásť a nedokázala pochopiť, prečo jej matka robí také hrozné veci. Už sa to stalo niekoľkokrát predtým, a mylne verila, že jej otec o tom ani len netušil. Nikdy mu to nehovorila a bola si istá, že ani jej matka by nikdy nič nepovedala.

Medzi ňou a matkou bola tichá dohoda navzájom si držať chrbát, ale zrazu bola opäť tu a sedela v pivnici, v špine a prachu s ktovie, aké hrozné stvorenia hľadeli na ňu.

Nevedela to iste. Bola tma ako v rohu a musela pozbierať všetky sily, aby sa nerozplakala a neprosila matku, aby ju pustila von. Ale skúsila to pri iných príležitostiach a jej matka na ňu kládla neprimerané požiadavky ako podmienky na jej prepustenie. Podmienky, o ktorých vedela, že ich nemôže splniť, nech sa akokoľvek snažila.

Niekedy sa zdalo, že ona bola jediná, ktorá tú tichú dohodu aj dodržiavala.

Napriek všetkému úsiliu sa jej po líkach opäť začali kotúľať slzy, ktoré jej v prachu na tvári vytvárali neviditeľné korytá potôčikov a špinili jej školskú uniformu uhoľným prachom. Bolo to na ňu veľa, príliš veľa. Ako sa mohol niekto, kto jej tak dobre rozumel, správať tak kruto voči svojej jedinej dcére?

Jej matka úmyselne narazila vysávačom do dverí, ako prechádzala okolo, až Megan mimovoľne podskočila. Nenašla ani najmenší lúč svetla, z ktorého by mohla čerpať síl, a tak pre svoje aké-také pohodlie urobila jediné, čo mohla a vyškriabala sa hore kopou uhlia k stene a potom doprava, kým nenašla roh.

Tam si omotala svoju dlhú sukňu okolo nôh, aby je nič nevliezlo pod šaty, a zastrčila si zvyšok pod seba. Gombíky na blúzke pozapínala až po krk, úplne hore si vytiahla ponožky, po hlavu si natiahla sveter a stiahla si rukávy, aby jej zakrývali aj prsty. Megan vedela, že toto ju ochráni pred všetkým, čo žije v uhoľnej pivnici. Nerobila si starosti s duchmi a podobnými vecami, aj keď to bol ten pravý problém, ale nemala rada, keď sa po nej plazil hmyz a nemohla zniesť myšlienku, že ju niečo pohryzie a vycicia jej krv. Nenávidela tiež pavúky, ale zabalená v kukle svojej školskej uniformy vedela, že nad jej ponožkami je nanajvýš pár centimetrov kože,

ku ktorej sa plazivé hrôzy môžu dostať. Celkom presne niekoľko štvorcových centimetrov na stranách, pretože jej paže objímali lýtka pevne po stehná.

Bodaj by mohla prestať vzlykať. Aspoň na chvíľu, lebo vedela, že sa nakoniec odtiaľ dostane. Vedela tiež, kedy to bude - asi o pol piatej, teda pol hodinku pred tým, než jej otec príde z práce, aby sa zatiaľ dala do poriadku.

Megan sčasti chápala, prečo to jej matka robí. Bolo to preto, lebo ona sa bála a Megan nie. Jej matka sa bála o svoju dcéru a chcela, aby Megan bola tiež vydesená. Problém bol v tom, že Megan sa nezľakla a nevidela nič, čoho by sa zľakla. Snažila sa to svojej matke vysvetliť už stokrát, ale jednoducho sa pred ňou zatvorila buď obrazne, alebo doslova ako teraz.

Jej rodičia boli obaja katolíci, ale jej matka bola veľmi prísna katolíčka a jej otec o niečo menej. Jej matka sa bála posmrtného života, aspoň to tvrdila, ale nie kvôli sebe, pretože sa považovala za dobrú katolíčku a bola presvedčená, že jej miesto v nebi je už zaistené, pokiaľ si naďalej plní svoje povinnosti. Čo sa týka Megan, problém bol v tom, že jej matka si myslela, že súčasťou jej povinností je zavrieť svoju dcéru do uhoľnej pivnice, a preto tam teraz bola.

Jej otec sa tiež narodil ako katolík, ale nebol taký prísny ako matka. Veril, že ak ľudia chcú riskovať večné zatratenie, je to ich voľba. Záležalo mu na vlastnej duši a na tých, ktorých miloval, ale veril v slobodnú voľbu, malé dievčatká nevynímajúc.

Megan milovala oboch svojich rodičov napriek tomu, čo jej matka urobila, pretože hoci bola mladá, uvedomila si, že jej matka chcela pre ňu len to najlepšie. Dokonca sa ich pokúsila milovať rovnako, ale podľa Meganinho názoru problém spočíval v tom, že jej matka buď nemala dobrých učiteľov, alebo sa príliš bála, aby uverila vlastným očiam, ušiam alebo zmyslom.

Nebola si celkom istá, o čo ide, len vedela, že ich má a mali ich aj iní, ale že sa k nim matka nepriznala a tak nechcela uveriť, že ich majú aj ostatní. „Napokon,“ hovorievala, „mám tridsaťštyri a ty máš iba dvanásť. Študovala som na katolíckej škole, zatiaľ čo ty chodíš na bežnú školu, ktorá uznáva viaceré náboženstvá.“

Jej matka zjavne nemala problém s komplexným školským systémom, ale vyplula slová „viaceré náboženstvá“. Megan nikdy nepochopila, čo jej

vadilo. Stretla dobrých aj zlých, chytrých aj iných, a väčšinou nešlo o náboženstvo.

Jej matka spadala do kategórie dobrých, šikovných a priemerne uvedomelých ľudí.

Jej otec bol dobrý, šikovný a spravodlivo uvedomelý.

Megan samu seba hodnotila ako dobrú, primerane šikovnú a veľmi uvedomelú.

To bol jej problém. Preto sa chúlila v rohu čiernej uhoľnej diery so všetkým možným, čo sa pravdepodobne plazilo po nej hneď v tejto chvíli. Pri tejto myšlienke sa striasla, ale vzlykanie teraz ustalo, ako od začiatku vedela, že nakoniec prestane.

Vedela, že má dve možnosti.

Mohla povedať svojmu otcovi, čo sa s ňou deje za jeho chrbtom, a spôsobiť spor, ktorý by mohol viesť k rozvodu a k prevzatiu do opatery, alebo mohla predstierať, že o tom nevie, ako to bežne robila.

Megan sa naučila, že najlepšie, čo mohla urobiť, keď bola zatvorená v pivnici, bolo myslieť na niečo iné, a najradšej myslela na svojich priateľov. Nemala veľa priateľov, ale boli pre ňu výnimoční. Jej obľúbenými priateľmi boli jej dedo, Wacinhinsha a jej mačka.

Zavrela oči, pokúsila sa uvoľniť a pokúsila sa predstaviť si ich, ako stoja pred ňou alebo sedia vedľa nej. To jej vždy dodávalo hrejivý pocit, a tak to urobila vždy, keď bola naštvaná. Bol to jeden z jej malých trikov na zvládanie, keď sa život zdal nespravodlivý.

Megan si myslela, že cíti, ako sa niečo opiera o jej stehno, a začula tichý zvuk, ktorý tlmil jej sveter.

Na chvíľu stuhla.

You've Just Finished your Free Sample

Enjoyed the preview?

Buy: <http://www.ebooks2go.com>